

श्लोक (von श्लोक), ०यति P. 3, 1, 25. schallen machen: श्रोत्रम् VS. 14, 8.

— उप besingen in Strophen P. 3, 1, 25, Schol.

— सम् dass. Bhaṅ. P. 5, 25, 8.

श्लोकपत्र adj. etwa den Schall (in Maasse) spannend RV. 9, 73, 6.

श्लोकवार्तिक n. ein metrisches Vārttika Colebr. Misc. Ess. 1, 300.

कार Goldstücke, Mün. 93. fg. 102.

श्लोकिन् (von श्लोक) adj. geräuschvoll RV. 8, 82, 8.

श्लोका (wie eben) adj. 1) dass. VS. 16, 38. — 2) ruhmwürdig Bhaṅ. P.

1, 17, 30. 8, 6, 28. 10, 41, 14. सु० 3, 12, 31. 6, 18, 16. 10, 89, 21.

श्लोण, श्लोणति = श्लोण (संघाते) Dhātup. 13, 15. पदश्लोणत् ॥ तच्छ्लोणा

TBa. 1, 5, 2, 8. 9. Aus श्लोण gefolgert.

श्लोण adj. (f. श्लो) = श्लोण lahm AV. 12, 4, 3. TBr. 3, 9, 17, 2 (= उष्ट-
लच् Comm.). — Vgl. श्र० (auch TS. 6, 1, 7).

श्लोण्य (von श्लोण) n. Lahmheit TBr. 3, 9, 17, 2. = लग्नेष Comm.

1. श्र am Ende einiger comp. = श्रु Hund P. 5, 4, 96. fg. Vop. 6, 42.

— Vgl. श्रति०, गोष्ठ०, यम०.

2. श्र von 2. श्रु in श्रय० und श्रयः.

श्रकाल (2. श्रु + काल) m. der morgende Tag: ०काले so v. a. mor-
gen MBu. 1, 724, 9.

श्रकिष्किन् (श्रु + कि०) adj. Bez. von Unholden AV. 8, 6, 6.

श्रकीडिन् (श्रु + की०) adj. Hunde zum Vergnügen haltend M. 3, 164.

श्रगण (श्रु + गण) m. ein Rudel Hunde P. 4, 4, 11. Hariv. 14620.
14632. 14664.

श्रगणिक (von श्रगण) adj. (f. श्र) mit einem Rudel Hunden umherzie-
hend P. 4, 4, 11. Prāṇajāmiṅ. 50, a, 3, 5. — Vgl. श्रगणिक.

श्रगणिन् (wie eben) adj. dass.: वागुरिक Ragh. 9, 53.

श्रयत् m. Bez. eines best. Dämons, durch den Kinder besessen wer-
den, Verz. d. Oxf. H. 307, b, 24 (स्वयत् die Hdschr.).

श्रयिन् m. Bez. eines gewerbmässigen Spielers Naigh. 4, 2. Nir. 5,

22. श्रयिर्व कृत्विर्वा श्रमिनाना RV. 1, 92, 10. श्रयिर्व यो त्रिगीवा लक्ष-

मार्दत् 2, 12, 4. 4, 20, 3. 8, 45, 38. कृतं यच्छ्रयो विचिन्वति काले 10, 42,

9. श्रानिन् श्रयि नि मिनीति (वि चिन्वति) तानि AV. 4, 16, 5.

श्रङ्क, श्रङ्कते Dhātup. 4, 22 (गत्यर्थः; सर्पे Vop.). स्वङ्क v. l.

श्रङ्ग, श्रङ्गति Dhātup. 3, 44 (गत्यर्थः; Vop. गतौ, सर्पे, व्रजे, सपि).

स्वङ्क v. l.

श्रच्, श्रचते Dhātup. 6, 5 (गति). — Vgl. श्रच्.

श्रचक्र (श्रु + चक्र) n. das Kapitel über Hunde, Titel des 89ten
Adhj. in Varāh. Bṛh. S.

श्रज्, श्रजते Kāc. in Dhātup. 6, 7. — Vgl. श्रच्, श्रच्, श्रज्.

श्रजायनी (श्रु + जा०) f. Kāc. Ch. Comm. 599, 1. — Vgl. unter जायनी.

श्रजीवन adj. der aus Hunden ein Gewerbe macht Durga zu Nir. 2, 3.

श्रजीविका f. Hundeleben, Bez. des Dienstes H. 866. — Vgl. 1. श्रवृत्ति.

श्रच्, श्रचते Dhātup. 6, 6 (गति). sich aufthun, in die offenen Arme
aufnehmen: मर्यापेव कन्या श्रचते ते RV. 3, 33, 10. — caus. sich aufthun

machen, öffnen: श्रचयौ गिरिन् RV. 10, 138, 2. — Vgl. श्रुज्.

— उद् sich aufthun: उच्छ्रस्व पृथिवि RV. 10, 18, 11. fg. 142, 6. —

Vgl. उच्छ्रज्.

श्रज्, श्रजते = श्रज् Kāc. in Dhātup. 6, 7.

VII. Theil.

श्रु, श्राठयति Dhātup. 32, 29 (संस्कारगत्योः, असंस्कारगत्योः, गत्यसं-
स्कृतसंस्कृते). — Vgl. श्रपद्.

श्रुठ und श्रुठे P. 6, 1, 216.

श्रपद्, श्रपठयति = श्रु Dhātup. 32, 29, v. l.

श्रदृष्टक m. = श्रदृष्टा Rācān. im ÇKDr.

श्रदृष्टा f. (Hundszahn nach den starken Dornen des Stammes) Aste-
racantha longifolia Nees. AK. 2, 4, 3, 17. H. 1156. Halās. 2, 46. Ratnam.

8. Suçr. 1, 137, 4. 20. 238, 13. 367, 11. 2, 21, 14. 52, 20. 54, 4. — Vgl. शोवदृष्ट.

श्रदयति 1) adj. Hunden lieb. — 2) n. Knochen H. 626.

श्रदति m. Hundebalg Spr. (II) 6596. — Vgl. unter दति 1).

श्रधूर्त m. Schakal Çandrar. im ÇKDr.

1. श्रुन् 1) m. Nir. 3, 18. Uṇdis. 1, 158. Declination P. 6, 4, 133. Vop.

3, 117. in Ableitungen zu शोव० gesteigert gaṇa हारादि zu P. 7, 3, 4.

Vop. 7, 4. a) Hund AK. 2, 10, 22. H. 1280. Med. n. 21. Halās. 2, 126. fg.

श्रानं वृत्तो बोधयितारमब्रवीत् RV. 1, 161, 13. रायत्: शुनः 182, 4. 2, 39,

4. 7, 55, 5. 9, 101, 13. 10, 86, 4. Vāḥ. 7, 3. AV. 6, 37, 3. 14, 2, 2. श्रवर्त्य

शुनं श्रान्नाणि पेचे RV. 4, 18, 13. VS. 16, 28. Çat. Br. 11, 5, 3, 8. 19, 9, 3,

14. Pāṇā. Br. 8, 8, 22. Āçv. Gṛh. 4, 9, 8. Kauç. 13. 48. शुनः पदम् Āçv.

Çr. 3, 10, 14. Kātj. Çr. 25, 4, 18. दिव्य AV. 6, 80, 1. Çat. Br. 11, 1, 5, 1.

der Mond 2. 10. du. TBr. 1, 1, 3, 6. Jama's Hunde RV. 10, 14, 10. AV.

8, 1, 9. 11, 2, 11. चतुर्नै nach dem Comm. ein solcher, der über den

Augen zwei augenähnliche Flecke hat, TBr. 3, 8, 4, 1. Çat. Br. 13, 1, 3,

9. Kātj. Çr. 20, 1, 38. — श्रा M. 2, 201. 3, 239. 241. 12, 62. श्रा मृगयच्छो

प्रुचि: Spr. 2997. (II) 968. शुनीमन्वेति श्रा 1893. श्रस्थि निर्दशनः श्रव

त्रिहृया लेठि केवलम् 3833. श्रावल्लिहृद्वि: 5214. (I) 3058. Varāh. Bṛh.

S. 46, 56. Bhaṅ. P. 3, 10, 22. श्रानम् Spr. 3058. शुना M. 4, 208. R. 5, 23,

32. श्रितानां शुना मध्यम् Suçr. 1, 111, 2. शुनः पुच्छम् Spr. 5076. Ver. in

LA. (III) 9, 13. शुनि Bhaṅ. 5, 18. श्रानः प्ररुदत इव Varāh. Bṛh. S. 46,

68. शुनम् acc. pl. M. 3, 230. 8, 90. R. 2, 70, 23 (72, 24 Gonn.). श्रमिन् M.

5, 131. 6, 51. 8, 371. Bhaṅ. P. 3, 17, 31. श्रयम् MBu. 3, 105. Bhaṅ. P. 9,

21, 9. शुनाम् M. 3, 92. Varāh. Bṛh. S. 51, 18. श्रगर्भम् M. 10, 51. श्रनकु-

लम् 11, 159. श्रचण्डालम् gaṇa गवाश्चादि zu P. 2, 4, 11. श्रखोष्ट्रे रुवति

M. 4, 115. श्रगृधे: 3, 115. श्रसूकरमुखानुग 8, 239. 298. 11, 131. 199. 12, 55.

Suçr. 1, 108, 1. Varāh. Bṛh. S. 53, 108. Bhaṅ. P. 2, 7, 42. श्रक्त M. 8, 232.

श्रशत्रु MBu. 12, 4266. श्रचेष्टित Verz. d. B. H. 268, 1. Verz. d. Oxf. H.

331, a, 33. श्रशब्दान 92, b, No. 148. श्रादिर्दशनप्रायश्चित्त 282, b, 32.

Fasste man दीर्घत्रिहृयम् RV. 9, 101, 1 als acc. von ०त्रिहृ (was aber

nicht nothwendig ist), so würde श्रु auch Hündin sein. — b) ein zum

Aufbau eines Hauses besonders zugerichteter Platz Med.; vgl. u. जि 4).

— 2) f. शुनी a) Hündin P. 4, 1, 41. Vop. 4, 12. AK. 2, 10, 23. H. 1281.

Hār. 172. चतुर्ली AV. 4, 20, 7. Çat. Br. 6, 5, 3, 19. Jācā. 3, 256. MBu.

16, 41. Spr. (II) 1895. यस्य भार्या गृहे नित्यं शुनीव परिगर्जति 5388. Ka-

thās. 13, 118. Bhaṅ. P. 9, 18, 11. गृहिणी Citat bei Uṇdis. zu Uṇdis. 1,

158. — b) Benincasa cerifera Sav. Rācān. im ÇKDr. — Vgl. देवशुनी,

वनश्रु, 1. शोव, शोवन figg. und श्रान.

2. श्रु in श्रजि०, उगृभि०, मातरि०.

श्रनिन् (von 1. श्रु) adj. Hunde haltend, — führend VS. 16, 27. 30, 7.

श्रनिन् (von 1. श्रु) adj. Hunde haltend, — führend VS. 16, 27. 30, 7.

श्रनिश n. und ०निशा f. P. 2, 4, 25, Schol. AK. 3, 6, 40. eine Nacht,